

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: Udrag fra Vaaren

Citation: Wessel, Johan Herman: "J.H. Wessels Samlede Digte", i Wessel, Johan Herman: *J.H. Wessels Samlede Digte*, udg. af J. Levin , 1901, s. 170. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wesselhhl-shoot-idm140161402323344/facsimile.pdf> (tilgået 20. oktober 2021)

Anvendt udgave: J.H. Wessels Samlede Digte

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

Vred, for jeg hilæde hans Fødder Zephyr mildt,
 Og puster Stev, hvis Lugt fra Balsom let var skilt.
 Min Skæde lærte mig, at Vestenvinden blæser
 Ei altid lige mildt paa Digter og paa Læser.
 Men, skjønt jeg lidet godt hos Flora tørde spæse
 Af Maader, som hun strax bed mig velkomnen paa,
 Min Fromhed gav mig Mod, trods Stormen trem at trænge,
 I Haab, at, naar jeg gik opmærksom, laugt og længe,
 En Art af Skioahed mig vel tungang forekom,
 Som over Næstens Smag forniktede min Dom.
 I dette fromme Laab afkorrede jeg Staven,
 Ved hvilket nyligen mig Synet var berøvet,
 Og saac den groene Mark — den var — ja! Herte Gud!
 Man veed, hvordan en Mark, naar den er grøn, seer ud.
 Den meest nysgjerrige, hvor Lidt han end har Stunder,
 Sig dog i Tide kan see mægt paa det Vidunder;
 Sligt Syn mit Øie kun en stot Bestatning gav
 For Støvet, som endnu det folte Svien af.
 Dog tyst! jeg synes nu den muntre Lærke høe,
 Hvad Øiet tahte før, det vinder nu mit Øre.
 Men hvad! jeg hører jo blot Klang, og intet meer,
 Som naar man regellos slaar paa et stemt Klaveer.
 Omsonst Keer, Naar og Svæn, som brote, bræge, grynte,
 Med Accompagnement den smukke Sang vil pænte.
 Den første Stemme er de andre Stemmer værd;
 Men for Musikeus Skyld jeg svaar ei længer hær.

Endnu var Næstens Smag et Skin af Bifald værdig;
 Endnu til nyt Forsøg min Fromhed fandtes færdig. —